

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

[Handwritten signature]

ΑΠΟΦΑΣΗ 572/2026

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής: 110149/1537/15-05-2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Ιωάννη Μαμαδά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του κατά τη δικάσιμο της 18^{ης} Μαΐου 2026, για να κρίνει την υπόθεση που αναφέρεται στη διαφορά μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται και το οποία παραστάθηκε διά του Δικαστικού Πληρεξουσίου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Δημητρίου Βολτή (Α.Μ. Ν.Σ.Κ. 403), που κατάθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος», η οποία εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται και η οποία

παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου της Δήμητρας Δημοπούλου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 45472), που κατάθεσε προτάσεις,

ΤΟ ΕΝΑΓΟΝ κατάθεσε την 15-05-2026 στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την από 15-05-2026 αγωγή του. Σχετικά συντάχθηκε η με αριθμό 110149/1537/15-05-2026 έκθεση κατάθεσης δικογράφου και η συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε για τη δικάσιμο που μνημονεύεται στην αρχή της απόφασης, αυτή δε εγγράφηκε στο οικείο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

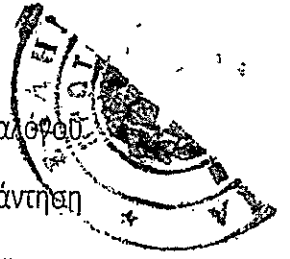
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 30 του ν. 1264/1982: «α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται από αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους β) η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης». Η τυχόν δυσχέρεια για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης εξαιτίας του ότι τα μέλη της είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, τσεν 'αρκεί για να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα ενόψει του ότι σύμφωνα με την κοινή πείρα, τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα επιτρέπουν την ταχύτατη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, ώστε να είναι εφικτή η μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα συγκέντρωση των μελών της συνέλευσης εκεί όπου συγκαλούνται (ΜΠΡΑΘ

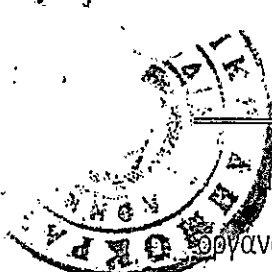

2395/2014, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε το άρθρο 86 παρ. 3 ν.4808/2021 (ΦΕΚ Α 101/19.6.2021) ορίζει ότι «... γ) Κάθε μέλος δικαιούται να συμμετέχει στη ΓενικήΣυνέλευση εξ αποστάσεως καθώς και να ψηφίζει εξ αποστάσεως. Το καταστατικό οφείλει ναπροβλέπει τους τρόπους της εξ αποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου κάθεμέλους που το επιθυμεί, οι οποίοι πρέπει να περιλαμβάνουν την ηλεκτρονική, διαδικτυακή ήδιδυακή, σύνδεση, με όρους που διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη μυστικότητα. Απαγορεύεταιη λήψη Απόφασης κήρυξης απεργίας χωρίς την παροχή πραγματικής δυνατότητας εξαποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου σε όποιο μέλος το επιθυμεί».Επιπλέον, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι με τη θέσπιση των προαναφερόμενων περιορισμών,επιχειρείται άνιση μεταχείριση των εργαζομένων του δημόσιου τομέα έναντι εκείνων τουιδιωτικού τομέα. Και τούτο, διότι, ανεξαρτήτως του ότι πρόκειται για ουσιωδώς διαφορετικέςκατηγορίες εργαζομένων, η εργασία των οποίων παρέχεται σε εργοδότες με ριζικάδιαφορετικούς σκοπούς και συμφέροντα, η επιβολή των περιορισμών αυτών έγινε στο πλαίσιοειδικής πρόνοιας του συνταγματικού νομοθέτη που αποβλέπει στη διασφάλιση όχι μόνο τωνσυμφερόντων των εργαζομένων αλλά και της εύρυθμης λειτουργίας του πολιτειακούμηχανισμού προς όφελος του κοινωνικού συνόλου (βλ. Αλ. Καρακατσάνη, Εργατικό Δικ. τ. Β/II,1980, σ. 232 επ., Κουκιάδη, Συλλογικές εργασιακές σχέσεις 1981, σ. 555 επ., ιδίως σ. 564-567,Αγαλλοπούλου: Εισαγωγή εις το εργατικό δίκ., 1958 σ. 36 σημ. 54, Τούση - Σταυροπούλου,ΕργατικόνΔικ. 1967, παρ. 37 σ. 243 σημ. 10, Τραυλό - Τζανετάτο σε Γεωργιάδη - Σταθόπουλου,Αστικός Κώδικας υπό άρθρο 652 αριθ. 113α και 114, Λεβέντη ΝοΒ 32 σ. 236 επ., ιδίως σ. 244 επ,για τη συνταγματικότητα βλ. επίσης ΜΠρΑθ 2395/2014, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου το άρθρο 3ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α 101/19-6-2021), ορίζειότι «Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ.,καθώς και σε φορείς υπηρεσίες οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 τουάρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του

Ο.ΜΕ.Δ.(Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξηςμεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη μεδικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία,το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου19 και στηνπαρ. 2 του άρθρου 20». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια την οποίαθεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας καισυνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση τωναιτημάτων 4 ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιοδιάλογο είναι κατά νόμον προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ,τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς υπηρεσίες οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στηνπαρ. 2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και εάν είχεπροηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευπροηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογοείναι παράνομη (βλ. ΕφΠειρ 258/2008,ΠειρΝομ 2008. 164, ΕφΑΘ 5799/2001, ΔΕΕ 2001. 1032 ΕφΠατρ 217/2000, ΕΕργΔ 2001 544,Παπασταύρου Απεργία Γ' εκδ. αριθ. 266, Λεβέντης Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο 2η εκδ. σελ. 697επ.). Περαιτέρω από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 70, 946, 947 ΚΠολΔ και 24 ν.1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης κατά του οποίου στέφεται η απεργία, έχει έννομοσυμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν δε η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται,προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και πάντως το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγήτην μη έναρξη ή την διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής). Η αγωγή για τη μη έναρξη ήδιακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξετην απεργία και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής αυτής

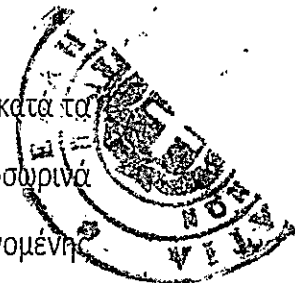

οργάνωσης σύμφωνα με 70 άρθρο 22 § 4 του ν. 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει την μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματίου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματίου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματίου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990, ΕΛΛΔνη 1991. 534, ΕφΑθ 1/1992, ΕΛΛΔνη 1992. 412, ΕφΑθ 1770/2011, ΕΕργΔ2012, 739 (741), ΕφΑθ 1608/2000, Αρμ.2000. 1116, ΕφΑθ 10461/1990, ΕΛΛΔνη 1993. 90, ΜΠρθεσ19594/1999, ΕΕργΔ 1999, 942, ΜΠρΓιατρ 64/2007, ΕΕργΔ 2007, 292, ΜονΠρΑθ 884/2011, ΕΕργΔ2012, 817; βλ. επίσης Καρακατσάνη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 1992, 266, Βάγια, Διεξαγωγή και συνέπειες της απεργίας, ΕΕργΔ 1983, 792 επ., Αλιπράντη, ΔκΠ 8/1984, 209 επ., Παπασταύρου, Απεργία, 2002, αρ. 164 επ., Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2007, 843 επ., Ζερδελή, Αγωγή παράλειψη παράνομης απεργίας ΕΕργΔ 2012, 769 επ.). Εξ άλλου η κατεπείγουσα φύση των

διάφορων του άρθρου 22 παρ. 3 ν. 1264 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση της εκτέλεσης προκαλεί συνήθως σημαντική ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που ηττήθηκε (Γ. Λεβέντης Εργατική Νομοθεσία, σελ. 451-452).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή του ενάγον ισχυρίζεται ότι η προκηρυχθείσα από την εναγόμενη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση τετράωρη στάση εργασίας για την Τετάρτη 20 Μαΐου 2026, η οποία συνιστά απεργιακή κινητοποίηση, είναι για τους λόγους, οι οποίοι διαλαμβάνονται στο ως άνω δικόγραφο του, παράνομη και

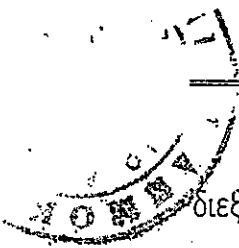
καταχρηστική. Με βάση τους ισχυρισμούς του αυτούς ζητά να αναγνωριστεί ότι η κατά τα ανωτέρω απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, να απαγορευθεί με προσωρινά εκτελεστή απόφαση η πραγματοποίηση αυτής, να απειληθεί σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ποσού δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000,00€) για κάθε παραβίαση της απόφασης, καθώς και να καταδικαστεί η αντίδικός της στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματά της η υπό κρίση αγωγή αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 22 παρ. 4 του ν. 1264/1982), για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 591, 614 αριθ. 3 και 621επ. ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 22 παρ. 4 του ν. 1264/1982), είναι δε επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, καθώς εδράζεται στις διατάξεις των άρθρων 19, 20, 21, 22 παρ. 4 του ν. 1264/1982, 3 παρ. 1 του ν. 2224/1994, 25 παρ. 3 του Συντάγματος, 281 ΑΚ, 176, 907, 908 και 947 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματός της. Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί περαιτέρω κατά το μέρος της που κρίθηκε νόμιμη ως προς τη βασιμότητά της από ουσιαστική άποψη.

II. Από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών μέσων, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι τόσο προς απόδειξη των ισχυρισμών τους, όσο και προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά γεγονότα:

Η εναγόμενη αποτελεί δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις η εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας - δημοσίων υπαλλήλων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το Διοικητικό της Συμβούλιο με την με αριθμό πρωτοκόλλου 1090/08-05-2026 απόφασή του, την οποία ουδέποτε κοινοποίησε στο ενάγων, όπως εξάλλου συνομολόγησε και η πληρεξούσια Δικηγόρος της, κήρυξε τετράωρη στάση εργασίας για το πρώτο τετράωρο του πρωινού προγράμματος της Τετάρτης 20 Μαΐου 2026, ημέρα διεξαγωγής των εξετάσεων που προβλέπονται στο ν.4823/2021, και αφορούν στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος με τη

διεξαγωγήεθνικών εξετάσεων διαγνωστικού χαρακτήρα για τα μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών σε 330 δημοτικά σχολεία και δη στην ΣΤ' τάξη του Δημοτικού και σε 330 Γυμνάσια της Χώρας και δη στην Γ τάξη του Γυμνασίου. Η εν λόγω στάση εργασίας αποτελεί δεν αποτελεί χρονικά περιορισμένη αναστολή της λειτουργίας των σχολικών μονάδων, στις οποίες αναφέρεται, αλλά συνιστά απεργιακή κινητοποίηση κατά την έννοια των διατάξεων του ν. 1264/1982, καθώς αναπόδραστα θα οδηγήσει στην ματαίωση της διεξαγωγής των κατά τα ανωτέρω εξετάσεων. Εντούτοις, η ένδικη απεργία, κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι από το Δ.Σ. και όχι από τη Γενική Συνέλευση της εναγομένης και κατά συνέπεια είναι παράνομη, σύμφωνα με τα αναλυτικά διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη.

Συντρέχει, επομένως, ενόψει όσων διαλαμβάνονται στο νομικό μέρος της απόφασης, νόμιμη περίπτωση να κηρυχθεί παράνομη η κατά τα ανωτέρω κηρυχθείσα τετράωρη στάση εργασίας και να διαταχθούν όσο αναλυτικά μνημονεύονται ανωτέρω, ενώ παρέλκει η εξέταση του καταχρηστικού χαρακτήρα αυτής.

III. Με βάση τα πραγματικά γεγονότα, τα οποία αποδείχθηκαν, πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της η υπό κρίση αγωγή, να αναγνωριστεί ότι είναι παράνομη η τετράωρη στάση εργασίας που προκηρύχθηκε με την με αριθμό πρωτοκόλλου 1090/08-05-2026 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εναγομένης για την Τετάρτη 20 Μαΐου 2026, να απαγορευτεί στην εναγόμενη η πραγματοποίηση αυτής με την απειλή σε βάρος της χρηματικής ποινής χιλίων ευρώ (1.000€) για κάθε παραβίαση της παρούσας απόφασης. Περαιτέρω, πρέπει να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινά εκτελεστή κατά την ως άνω καταψηφιστική διάταξή της καθόσον, κατά τη κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, συντρέχουν

εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι δεδομένου ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα βλάψει τη λειτουργία των σχολείων. Το παρεπόμενο αίτημα για την επίδοση της απόφασης μετά

την 19:00της ημέρας που θα εκδοθεί, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά βάσιμο, λόγω έλλειψης κατεπείγοντος. Τέλος τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν λόγω του ιδιαίτερα δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν (αρ. 179 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ:

ΔΙΚΑΖΕΙ την υπόθεση αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η τετράωρη στάση εργασίας που προκηρύχτηκε με την με αριθμό πρωτοκόλλου 1090/08-05-2026 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εναγομένης για την Τετάρτη 20 Μαΐου 2026, είναι παράνομη

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στην εναγόμενη την πραγματοποίηση της κατά τα ανωτέρω στάσης εργασίας.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ προσωρινά εκτελεστή την αμέσως ανωτέρω διάταξη.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή χιλίων ευρώ (1.000€) για κάθε παραβίαση της ανωτέρω καταψηφιστικής διάταξης της παρούσας απόφασης.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

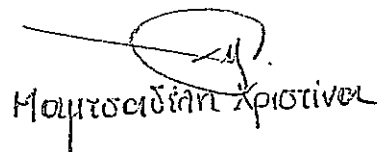
ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους, την 18-05-2026.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ)

Μαμτσιδίου Χριστίνα

